ఊబి

వర్షం.... వర్షం....

ఒకటే వర్షం....

వెండి తీగెల్లాంటి వర్షం....

నారప్ప రెప్ప కొట్టకుండా చూస్తున్నాడు.

బజారులో నీళ్లు బిరబిరా పరుగెత్తుతున్నాయి.

వాటికేసి చూస్తూ నారప్ప ఆనందంతో తలమునకలవుతున్నాడు. చూస్తున్న కొద్దీ ప్రవాహవేగం పెరుగుతూనే ఉంది. వీధి కవతల వున్న ఇళ్ళు కనిపించనంతగా వర్షం కురుస్తూ ఉంది. నారప్ప గుండె సంతోషంతో కొట్టుకుంటూవుంది.... "ఇక ఫర్వాలేదు.... ఈః సంవత్సరం బతికి బయట పడినట్టే! శనక్కాయ పంట గ్యారంటీగా చేతి కొస్తుంది...." గొణుక్కుంటూ మురిసిపోతున్నాడు నారప్ప.

"ఏంది నాయనా! గొణుక్కుంటావుండావు.... తెల్లారింది....లెయ్యి" అంటూ కిష్టిగాడు ఒక్క వూపు వూపేసరికి ఉలికిపడి గాభరాగా లేచాడు నారప్ప. లేచి చూస్తే ఏముంది? ఎదురుగా కొడుకూ, వాని వెనక రెండు పాత గాదెలూ....

"వాన.... వాన ఏదీ...." బిత్తర చూపులు చూస్తున్నాడు నారప్ప.

"ఏంది నాయనా! అట్ల సూత్తుండావు...." తండ్రి ముఖం లోకే చూస్తూ అడిగాడు కిష్టిగాడు.

నారప్ప ఏడ్వడమొక్కటే తక్కువైంది. ఎంత వాన! ఎంత వాన! అంతా ఉత్త కలేనా?

నీరసంగా పైకి లేచాడు నారప్ప.

అనుమానం ఎక్కడో పీడిస్తూవుంటే బయటకు వచ్చి బజారు కేసి చూశాడు. నీళ్ళ మొగం చూడక నూరేళ్ళయినట్టుంది ఆ బజారు వాలకం!

నిట్టూరుస్తూ నడవలోకి వచ్చాడు నారప్ప. కిష్టిగాడు వెనకాలే వచ్చి తండ్రికి ఒక బొగ్గు ముక్క అందించాడు. బొగ్గుముక్క నములుతూ పశువుల కొట్టంలోకి నడిచాడు నారప్ప.

పెద్ద కొడుకు నరసింహులు కొట్టంలో పేడా, కసువూ వూడుస్తున్నాడు. గంజూ, పేడా కలిసిన కమ్మని వాసన ముక్కు పుటాలకు తగిలింది.

నరసింహులు ఒక్కసారి తలెత్తి తండ్రి ముఖంలోకి చూసి మళ్ళీ పనిలోకి మునిగిపోయాడు. కొడుకును చూస్తుంటే జాలీ, విచారం పుట్టుకొచ్చాయి నారప్పకు. బుద్ధొచ్చినప్పట్నుండీ ఒకటే పని వాడికి. ఎప్పుడూ ఏదోపని చేస్తున్నట్టే ఉంది. గడియ తీరికగా కూచుందేందుకు లేదు. వాడికి పని.... పని.... పని ... ఎప్పుడు తెగుతుందో ఈ పని! ఆ వయసులో తను మాత్రం తక్కువ కష్టపడ్డాడా! ఇప్పుడంటే పూర్తి బరువు పనులు చెయ్యలేడుగాని, మొత్తంమీద ఏదో ఒకపని ఉండనే ఉంటుంది.

కొట్టంలోంచి బయటకు వచ్చాడు నారప్ప.

ఉదయపు గాలులు చల్లగా శరీరాన్ని తాకుతున్నాయి. సూర్యుడప్పు డప్పుడే ఉదయిస్తున్నాడు. తెల్లటి వెలుగు రేకలు భూమ్మీద పరచుకుంటున్నాయి ఎక్కడో బోరింగ్ కొడుతూన్న శబ్దం టక్‌టక్ మంటూ వినిపిస్తోంది.

కిష్టిగాడు పెద్దచెంబునిండా నీళ్ళు తెచ్చి తండ్రి చేతికందించాడు. నారప్ప ఒక బండమీద కూచుని నోరూ, ముఖమూ కడుక్కొని తువ్వాలుతో తుడుచుకుంటూ ఇంట్లోకి వచ్చాడు. వంటింట్లో దట్టంగా పొగలు సుళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

అరుగు మీద కూచొని నిద్రలేచేముందు వచ్చిన అందామైన కలను జాగ్రత్తగా నెమరు వేసుకోసాగాడు నారప్ప. వర్షపు ధారలు అతని కళ్ళ ముందు మెదులుతూంటే తన్మయత్వంతో పులకరించి పోయాడు. తెల్లవారు జామున వచ్చిన కలలు నిజమవుతాయంటారు. వాన నిజంగా వస్తుందేమో! ఎండిపోయి నేలకు అతుక్కుపోయిన శనక్కాయపైరు అతని కళ్ళముందు దీనంగా మెదలుతోంది. నిరుడంటే విత్తనం కూడా చేతికి చిక్కలేదు. ఈసారైనా పంట చేతికొస్తుందేమో అనుకుంటే, ఈవాన ఇట్లా కలలా మిగిలిపోతోంది. "ప్చ్" పెదవులు చప్పరించాడు నారప్ప.

కిష్టిగాడు ఇంట్లో గోడవారగా కూచుని పలక మీద ఎక్కాలు రాసుకుంటున్నాడు. రెండుకోళ్ళు ఇల్లంతాగస్తీ తిరుగుతున్నాయి వంటింట్లోంచి నారప్పభార్య లక్ష్మమ్మ ఒక పొడుగాటి లోటానిండా కాఫీ తెచ్చి నారప్ప చేతికందించింది. పెద్దకూతురు నరసమ్మ వంటింట్లో పొయ్యిముందు కూచుని పుల్లలు ఎగదోస్తోంది.

నారప్ప ఎంతో ప్రీతిగా కాఫీచప్పరిస్తూండగా లక్ష్మమ్మ "ధర్మారమన్నా పోయిరాకూడదా" అంది అక్కడే నిలబడుకొని.

"యాలా?" అనబోయి నారప్ప ఆపుకున్నాడు. ధర్మవరం ఎందుకు వెళ్ళమన్నదీ అతనికి వెంటనే స్ఫురించింది. పెద్ద బిడ్డను అత్తవారింటికి బట్టలు పెట్టి పంపటానికి రెండు చీరలు తేవాలి. వెంటనే అతనికి అనంతపురం వాసవీ ఎలెక్ట్రికల్స్ యజమాని రామ్మూర్తి గుర్తుకొచ్చాడు. బావికి సంవత్సరం క్రితం వేయించిన కరెంటింజను బాపతు బాకీ మెదిలింది. పాత ఇంజను పూర్తిగా పనికిరాకుండా చెడిపోతే కొత్తది వేయించాడు. ఈ నెలలోగా ఎటు తిరిగీ బాకీ తీరుస్తానని నాలుగు రోజుల క్రితం వచ్చిన పెద్ద మనిషికి గట్టిగా చెప్పి పంపిన విషయమూ గుర్తుకొచ్చింది. ఏం చేసేందుకూ దిక్కు తెలియక అతని ప్రాణం విలవిలలాడింది.

కాఫీ గడగడా నాలుగు గుటకల్లో తాగేసి, గ్లాసు లక్ష్మమ్మ చేతి కందించి లేచి నిలబడ్డాడు నారప్ప. లక్ష్మమ్మ అతని ముఖంలోకే చూస్తూ గ్లాసు తీసుకొని వంటింట్లోకి నడిచింది.

నరసింహులు కొట్టంలోంచి పేడచేతుల్తో బయటికి వచ్చి "ఒరే కిష్టా, చేతులకు నీళ్ళు తీసకరారా" అని కేకేశాడు.

కిష్టిగాడు సర్రన వంటింట్లోకి వెళ్ళి చెంబునిండా నీళ్ళు తెచ్చి, కొద్ది కొద్దిగా వంపుతూ అన్నచేతుల మీద పోశాడు. నారప్ప వాళ్ళ వేపు చూస్తూ నడవలో అటూ యిటూ కొద్దిసేపు తచ్చాడి, తల గోక్కుంటూ బయటకు వెళ్ళే ప్రయత్నంలో అడుగులు ముందుకు వేయబోతూంటే "నాయనా" అని పిలచాడు నరసింహులు తడిచేతులు విదిలిస్తూ.

నారప్ప తలతిప్పి కొడుకు వేపు దీర్ఘంగా చూశాడు.

"బోరింగేసే వాళ్లు ఈ పొద్దు వెంగటన్న బావికేసేకి వస్తారంట" అని ఆగాడు.

నారప్ప నిమిషంపాటు వూరకుండి, "వస్తే".... అన్నాడు.

సాయమని వూరికే అనడమేగాని ఒక్కరైతుకు పావలా చేతికొచ్చిందా? థూ....థూ....థూ.... అంతా దొంగనాకొడుకులు.

నారప్ప గొణుక్కుంటూనే బీడీ చివరిదమ్ము పీల్చి గోడకు అదిమి ఆర్పి కిందకు పారేశాడు.

నరసింహులు కాఫీ తాగటం పూర్తిచేసి గ్లాసు పక్కనపెట్టి లేచి నిలబడ్డాడు.

నారప్ప కొడుకు ముఖంలోకి దీర్ఘంగాచూసి ఏదో నిర్ణయానికి రాబోతున్నట్టుగా "చూద్దాం లేరా" అంటూ పైకిలేచి భుజం మీద తువ్వాలు తీసి విదిలించి బయటకు కదిలాడు.

* * *

నారప్ప తోటలో బావిచుట్టూ సందులేకుండా జనం మూగి ఉన్నారు. బోరింగ్ మిషన్ 'కుయ్' మని చెవులు చిల్లులు పడేట్టు శబ్దిస్తూవుంది. ఊరిలోరైతులు చాలామంది అక్కడ చేరి ఒకరిమాట మరొకరికి వినపడకుండా మాట్లాడుకుంటున్నారు. బోరింగ్ మిషన్ మట్టిని యీడ్చి యీడ్చి బయటకు విరజిమ్ముతూంది. మొన్న వెంగటన్న బావిలో నలభై అడుగులు దిగేసరికే నీళ్ళు పడ్డాయి. అంత తక్కువలో నీళ్ళ పడేసరికి రైతుల గుండెల్లో ఆశలు చిమ్ముకొని ఎగశాయి. బోరింగ్ వాళ్ళకు గిరాకీలు పెరిగాయి.

"భోగట్టి నేలప్పా! ఒక్కొక్క అడుగు దిగేసరికి బ్రమ్మ ప్రళయమవుతావుంది." అంటూ అనుభవమున్నట్టు ఒక రైతు మరో రైతుతో అంటున్నాడు.

నారప్ప బావిగట్టుమీద కూచుని లోపలికి తొంగితొంగి చూస్తున్నాడు. ఒక్కొక్క అడుగూ అతని సంపదను తొలుస్తున్నట్టుగా ఉంది. ఎంత తొందరగా నీళ్ళు పడతాయా? ఎంత ఖర్చు తగ్గుతుందా? అనే చింత

చేస్తున్నాడు నారప్ప. దేవుని దయకొద్దీ నీళ్ళు బాగా పడితే నాలుగెకరాల పంటా చేతికొస్తుంది. ముందు ముందుకు కూడా బావిలో నీళ్ళకు కటకట ఉండదు, మంచిధార పడల్లగాని.... నారప్ప వూహల చెలిమిలో నీళ్ళు వూరుతూనే ఉన్నాయి.

నరసింహులూ, కిష్టిగాడూ, వాళ్ళమ్మా, అక్కా, కూడా అక్కడక్కడా నిలబడి అద్భుతం జరుగనున్నట్టు చూస్తున్నారు.

బోరింగ్ సిబ్బంది కాఫీలూ, సిగరెట్లూ, ఏకధాటిగా లగాయిం చేస్తున్నారు.

నారప్ప బోసిగా ఉన్న భార్య మెడవేపు చూశాడు. మూడు పారవల చైను ఇప్పుడు బ్యాంకులో ఉంది. రెండు రోజులు తిప్పుకుని మూడు వేలిచ్చినారు బ్యాంకువాళ్ళు! తాను ధైర్యం చేసి తాకట్టు పెట్టాల్సి వచ్చింది... తానొక్కడేనా? యారైతు యింట్లోకాంగ ఇప్పుడు బంగారు ఉంది? రకరకాల అవసరాలకు ప్రతి రైతూ బంగారును బ్యాంకులో పెట్టిన వాళ్ళే! ఒకరికే వచ్చిన తిప్పలైతే గదా?

"నేల శానా గట్టిగా ఉందప్పా? ఉత్తరాళ్ళు వస్తున్నాయి. అడుగు దిగే సరికి గంట పడతావుంది" పక్కనే ఉన్న రైతు నారప్పకు వినపడేలా అన్నాడు.

నారప్ప గుండె గుబగుబలాడింది. పద్దన్నుండి పని జరుగుతూనే ఉంది.

గుర్ గుర్.... దుర్ దుర్.... మని బోరింగ్ మిషన్ మొత్తు కుంటూంది.

"కోనాపురంలో సిద్దప్ప బావిలో నాలుగు చోట్ల దించినారంట! అయినా నీళ్ళుపడలేదంట ... మొత్తానికి ప్రాప్తముండల్ల...." ఆ రైతు నారప్ప చెవుల్లో వూదుతూనే ఉన్నాడు.

నరసింహులు పంచె కొసలతో చేతులు తుడుచుకుంటూ "మనమూ వేయిస్తే బాగుంటుంది" అన్నాడు.

నారప్పకు కొడుకు అభిప్రాయం అర్థం కాక పోలేదు. బావిలో బొత్తిగా నీళ్ళు చాలటం లేదు. నాలుగు రోజుల కొక్కసారి కూడా తడి పారలేదు. ఆటికీ నెల కిందట ఇన్నూరు రూపాయలు ఖర్చు పెట్టి పూడు తీయించాడు. అయినా నీళ్లు జానెడు మించి వూరటం లేదు. వర్షాల్ని నమ్ముకొని మూడెకరాల వరి నాటాడు. మామూలుగా అయితే నాలుగైదు ఎకరాలు నాటేవాడు. నీళ్లు చాలతాయో చాలవో అనే అపనమ్మకంతో ఎకరా తగ్గించి పైరు పెట్టినా దానికే నీళ్లు పారటం కష్టమైపోతుంది. ఇప్పుడుండే పద్ధతిలో అయితే రెండెకరాలు ఎండ బెట్టుకోవాల్సిందే! బోరింగ్ వేయిస్తే నీళ్ళు పడవచ్చు అనే నమ్మకమున్నా, దానికీ బోలెడు పెట్టుబడి కావాలి. ఎన్నిటికని లెక్కలు (డబ్బు) తెచ్చేది? ఈటికీ యాడ చూసినా అప్పులే!

నారప్ప కళ్ళముందు బావి అట్టడుగున వున్న నీళ్ళూ, ఎండి పోవటానికి సిద్ధముగా వున్న పైరూ మెదలుతూనే వున్నాయి. ఆ పంటా చేతికి రాకపోతే కనీసం తిండి గింజలు కూడా కొంపలోలేకుండా.... తిండి గింజలు కూడా కొనాలంటే ఎంత నామార్దా.... ఛూ.... ఛూ.... వద్దురా నాయనా.... ఈ సేద్దెమూ....

ఒళ్ళంతా క్షణకాల జలదరించినట్టయింది నారప్పకు

నరసింహులు తండ్రి ముఖంలోకే చూస్తూండి పోయాడు.

నారప్ప మెల్లగా వచ్చి అరుగు మీద కూచుని బనీను జేబులోంచి బీడీ బయటకు తీసి పెదవుల మధ్య వుంచుకొని, నిదానంగా అగ్గిపెట్టె తెరిచి పుల్లను బయటకు లాగి, గీచి వెలిగించుకొన్నాడు. రెండు దమ్ములు లాగి గుండెల నిండా పీల్చుకొని పొగ బయటికి వదిలాడు. తను విడిచిన మేఘం లాంటి పొగను చూస్తూ "రేపెంత మాట్లాడినారంటరా?" అనడిగాడు.

నరసింహులు వాళ్ళమ్మ అందించిన కాఫీగ్లాసు చేతికి తీసుకుని అరుగుకు ఈమూల కూర్చుంటూ "అడుగు ముప్పయి రూపాయలంట.... మొదటేసే ఇరవై అడుగులదంకా అదే లెక్కన ఏస్తారంట! అవతల అడుగుకు ముప్పయి అయిదంట...." అన్నాడు.

"ఇంత రేటా....? ఏరుడు పుల్లప్ప వేయించినప్పుడు అడుక్కి ఇరవై తీసుకున్నట్టు గుర్తు- ఈసారి బావుల్లో నీళ్ళు లేక గిరాకీ పెరిగే సరికి ఈనాయాళ్ళు కూడా బాగా రేటు పెంచినట్టుండారు. అందరికీ అదవ చిక్కినోడు రైతే...." నారప్ప వినపడీ వినపడనట్టు గొణిగాడు.

"అన్ని చోట్లా యిదే రేటంట.... రూపాయి కూడా తగ్గించుకోమన్నారంట...." అన్నాడు నరసింహులు

నారప్ప మనసులో గుణించుకుంటూ లెక్కలు కట్టాడు. ఎంతలేదన్న ఎనభై అడుగులు వేయించాల్సి వుంటుందేమో! మూడు వేలయ్యేట్టుంది.... అంత లెక్క ఎవుర్నడగాలబ్బా.... అన్నిటినీ ఆ శివయ్యనే నమ్ముకుంటే వడ్డీలతో ముంచేస్తాడు. అసలే కరెంటు బిల్లు ఎప్పుడొచ్చి పడుతుందా అని బితుకు బితుకుగా వుంది. ఇంతకు ముందయితే నెల నెలా బిల్లులు వచ్చేవి. ఎట్లో అగచాట్లుపడి కట్టేవాడు. బిల్లుకలెక్టర్లు స్ట్రయిక్ చేసి పదినెలలుగా కరెంటుబిల్లులు రాలేదు. అంతా కూడగట్టుకొని యాపొద్దు నెత్తిన పడుతుందో! రెండేళ్ళయింది బొత్తిగా శనక్కాయ పంట కళ్ళచూడక. చేతిలో దుడ్లే మెదలటం లేదు. ఏదో బావికింద అంతోయింతో పండుతూవుంటే తినటానికి ఆటికాటికి సరిపోయేది. పై అక్కర్లన్నీ యిక అప్పులే! ఈసారి చూస్తే బావిలో నీళ్ళు పాతాళంలో ఉన్నాయి. వూర్లో రైతులందరూ తలకాయలెత్తి ఆకాశానికి ఆశగా చూస్తున్నా ఒక్క బొట్టు పడలేదు. ఈసారి బావులకిందా పంటలు లేకపోతే రైతులగోడు చెప్పేకి లేదు. గవర్నమెంటోల్లు వూరికే అరిసేదేగాని బావుల్లో బోరింగులు వేయించకూడదా? కరువుసాయం కరువు

నారప్పకు మండుకొచ్చింది. అక్కణ్ణుంచి సర్రున లేచి మరో చోటికి వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

అడ్వాన్సు ఆరునూర్లు చేతిలో పెట్టిందీ బావిలోకి మెషిన్ దింపలేదు బోరింగోళ్ళు. నీళ్ళు పడినా పడకపోయినా ఎన్ని అడుగులు దించితే దాని కయ్యేంత లెక్కా యియ్యాల్సిందే అని కండీషను. పని జరిగినంత సేపూ బోరింగ్ సిబ్బందికి భోజనాలూ, టిఫిన్లూ, కాఫీలు- ఈ ఖర్చు కూడా. మెత్తని చట్టయితే రోజుకు అరవై అడుగులు వేస్తామన్నారు. అంతలోగానే నీళ్ళు చిమ్ముకురావా అనే భరోసాతో ఉన్నాడు నారప్ప. నేల అనుకున్నంత మెత్తది కాక పోవటంతో సాయంత్రమయే సరికి నలభై అడుగులు దింపేశారు. ఆరుగంటలు దాటగానే పని ఆపేశారు. వచ్చే జనం పొయ్యే జనంతో సాయంత్రం దాకా తోటంతా తిరణాలలా ఉంది. పని ఆపేసరికి జనం పల్చబడ్డారు. బోరింగ్ సిబ్బంది బావి గట్టున బండమీద కూలబడ్డారు. వాళ్ళు బాగా అలిసి పోయారు పాపం!

"ప్రాణం తీస్తూందయ్యా నీ బావి. ఉత్తరాళ్ళు. మాకేం గిట్టేట్టు లేదు. వేరే బావిలో అయితే యింకో ముప్పయి అడుగులు దించిందేవాళ్ళం" అన్నాడు వాళ్ళ జట్టు నాయకుడు

"ఇంక ఎన్ని అ డు గు లు దించితే నీళ్ళు పడతాయప్ప" ఆశగా అమాయకంగా అడిగాడు నారప్ప.

"అది మేమెట్లా చెప్పుతామప్పా! వారం కిందట బండమీదపల్లెలో క్రిష్ణారెడ్డి బావిలో దించితే ముప్పయిఅడుగులకే మోచేయంత బుగ్గచిమ్మింది. అంతా రైతు అదురుష్టమప్పా"

అదృష్టం అనే సరికి నారప్ప గుండె చల్లబడింది. బతుకంతా అదృష్టంతో పందెం కాసినట్టుంది.

"రాత్రికి కోడన్నా కోసిపెట్టు నారప్పా! కాఫీలు తాగి తాగి నోరంతా చెడిపోయింది...." అనడిగాడు వారిలో ఒకాయన.

"తిండిదేముందిలేప్పా! ఒకటి కాకపోతే రెండు కోసి పెడతాను - " అన్నాడు నారప్ప పైకిలేస్తూ.

మరురోజు పొద్దున్నే టిఫిన్లూ కాఫీలూ అయ్యాక ఎనిమిదికల్లా పని మొదలుపెట్టారు. వారికి ఊళ్ళో మరో నాలుగు బావుల బేరాలు కుదిరాయి.

నిన్నటంత జనంలేరు బావిదగ్గర.... చుట్టు పక్కల తోటల వాళ్ళు సరదా చూస్తున్నట్టు అటూ యిటూ తిరుగుతున్నారు. నారప్ప బావిగట్టు విడవకుండా కూర్చున్నాడు. నరసింహులు బోరింగ్ సిబ్బందికి సహాయంగా చెప్పిన పనులు చేస్తున్నాడు.

లోపల నేల కొంత మెత్తగా ఉన్నట్టుందేమో, పదిగంటలు దాటే సరికి ఇరవై అడుగులు తెగింది.

మధ్యాహ్నమయ్యేసరికి మరోపది అడుగులు తెగింది.

నారప్ప ప్రాణం ఒకవైపు విలవిలలాడిపోతూంది. అరవై అడుగులు దాటినా నీటిపట్టు చిక్కలేదు.

"ఏం నారప్పా! మరో పది అడుగులు దించమంటావా" అనడిగాడు బోరింగ్ మనిషి.

"దించప్పా దించు.... అయిందేదో అయింది" కీచుగొంతుతో అరిచాడు నారప్ప.

మరో పది అడుగులు దించేసరికి, ఉన్నట్టుండి కీచుమని గట్టిగా అరుస్తూ మెషిన్ ఆగిపోయింది.

"ఏమయిందేమయింది...." అంటూ చుట్టూ వున్న వాళ్ళంతా అరిచినంత పని చేశారు.

"బండ పడిందప్పా! ఇంక కష్టమే" అన్నాడు నిస్సహాయంగా బోరింగ్ మనిషి.

నెత్తిమీద బండపడినట్టు తల దిమ్మెక్కింది నారప్పకు. సరసరా బావిలోకి దిగాడు. తలా ఒక మాట అనుకుంటున్నారు. శానాగట్టి బండ అడ్డమొచ్చినట్టుంది" అని ఒకరూ, "ఇంక ఇక్కడ చాలించేయాల్సిందే" అని ఇంకొకరూ, "ఇంకేం నీళ్లు పడతాయబ్బా" అని మరొకరూ ఒకటే కోలాహలం!

నారప్ప బోరింగు వైపు బిత్తర చూపులు చూస్తున్నాడు.

బోరింగ్ మనుషులు ఇక ఇక్కడ ఆపేయాల్సిందే అని నిర్ణయానికి వచ్చారు. "బండ ఎంత ఘాతముందో చెప్పలేమప్పా! నువ్వు సారే అంటే ఇంకోమూల దించుతాం" అన్నారు నారప్పతో.

"నా నెత్తిమీద దించండి" అంటూ గట్టిగా అరిచాడు నారప్ప.

ఒకరిద్దరు నచ్చ చెప్పాలని చూశారు - ఇంతా ఖర్చయింది; ఇంకో ప్రయత్నం చేస్తే మంచిదని. నారప్ప ఏం మాట్లాడకుండా నిలువు గుడ్లేశాడు. నరసింహులూ వాళ్ళమ్మా దిక్కులు చూస్తున్నారు దిగులుగా.

"నా ప్రాప్తమింతే అనుకుంటాను. నన్ను నిలువునా కోసినా ఇంక పైసాకూడా చాత కాదు. మిషను ఎత్తేసుకోండప్పా" అని చెప్పి నెత్తిమీద తువ్వాలు వేసుకున్నాడు నారప్ప.

సాయంత్రం అయిదయ్యేసరికి నారప్ప తప్ప ఒక్కరు మిగల్లేదు ఆ బావి దగ్గర. రావాల్సిన మొత్తమంతా లెక్కకట్టి ఖచ్చితంగా తీసుకుని తమ సరంజామా అంతా మరో బావికి తరలించారు బోరింగ్ వాళ్ళు! నారప్ప ఒక్కడూ బావి గట్టునున్న బండమీద కూచుని బావివేపూ, ఎండి పోతున్న పైరు వేపూ మార్చి మార్చి దిగాలుగా చూస్తున్నాడు. అతని కన్నుల్లో నీళ్ళు చిమ్మట మొక్కటీ తక్కువయ్యింది. బ్యాంకులో తెచ్చిన మూడువేలతో పాటు మరో మూడు వందలూ ఖర్చయ్యాయి. ఇంత ఖర్చు ఏట్లో పిసికిన

చింత పండయిందే అని అతని మనసు మూలుగుతూంది. ధైర్యం చేసి మరో మూల వేయిస్తామనుకుంటే, అక్కడ మాత్రం గ్యారంటీ ఏముంది? మళ్ళీ అప్పుకోసం ఎవుడి దగ్గిరికి వెళ్ళేట్టు?

బండమీద నుంచీ లేచి మెల్లగా అడుగులు వేస్తూ గెనాల మీదుగా పైరు చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేశాడు. ఇంక రెండు తణ్ణు పారితే వెన్నుపోయే పంట! తనవేపే ఆకలిగా చూస్తున్నట్టు అనిపించి పేగులు కదిలాయి నారప్పకు.

పొద్దు బాగా వాలిపోయింది. చింతమానుల నీడలు నారప్ప నిరాశలా నేలంతా పరుచుకున్నాయి. ఎండిన పెదాలను తడిచేసుకుంటూ తోటనుండి బయటపడి ఇంటి దారి పట్టాడు. దారిలో ఒకరిద్దరు ఎదురై ఏదో అడిగారు కాని, నారప్ప ముక్కులో వూపిరి కూడా విడవకుండా వారిని దాటేశాడు.

ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. కాటిలో పీనుగును పారవేసి వచ్చినంత విషాదంగానూ ఉంది. నారప్ప నడవ దాటుకుని వసారాలోకి వచ్చాడు. కిష్టిగాడు సర్రున ఎదురువచ్చి "నాయనోయ్.... కరెంటు బిల్లిచ్చి పొయ్యినారు...." అన్నాడు చేతిలో వెడల్పాటి కాగితం కదిలిస్తూ.... షాక్ కొట్టినట్టుగా ఆగిపోయాడు నారప్ప..

కిష్టిగాడు తండ్రికి కాగితం అందించబోయాడు. నారప్ప దానివేపు చూస్తూ "ఎంతొచ్చిందిరా" అన్నాడు జీరపోయిన గొంతుకతో.

కిష్టిగాడు కాగితం కళ్ళముందు పెట్టుకుని, "ఎనిమిది నూటాయాభై రూపాయలా, నలభై పైసలు రాసినారు నాయనా" అంటూ తండ్రిముఖంలోకి చూశాడు,

నారప్ప వెర్రి చూపులతో కిష్టిగాడి నోటివేపే చూస్తూండి పోయాడు.

"ఏంది నాయనా అట్ల సూత్తుండావు...." బిక్కు బిక్కుగా అడిగాడు కిష్టిగాడు.

నారప్ప ఏం మాట్లాడలేదు....

(ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక 15 - 9 1982)